

1952

Barankovics István bucsubeszède Molnár Ferenc ravatalánál

Molnár Ferenc, a világhírű magyar író temetésén Barankovics István a következő beszédet mondotta:

"Nem temetni és nem dicsérni jöttem a nagyvilágnak magyar művészt, akiből azt, ami mulandóságra született, ez a koporsó zárja magába.

Nem temetni jöttem. Csak teste tűnik el szemünk elől. És semmi sem volna igaztalanabb és kegyeletsértőbb, mint a mulandóságnak átadni Belőle azt is, ami az emberi és a magyar kultúra közkincese lett, s amiben él és élni fog mindazok számára, akik a művészetben gyönyörködni tudnak. Az ember meghal, de a művész csak befejezi művét, mely nem hal Vele.

Es nem dicsérni jöttem. "Dicsérni

Herkulest?" — kérdezte az ókori szónok. "Eszbejuttat valaha is valakinek gyalázni Herkulest?" — Minden elismerésnél hitelesebben és minden méltatásnál ékeesebb nyelven dicsérik Öt a művészet varázsával életre hívott alakjai: élükön Liliommal és a Pál-utcai fiuknak világot járt, halhatatlan csapatával. Nincs anyag, melyből oly romolhatatlan emlékjelet állíthatnánk Neki, mint amitől ő emelt magának irodalmi alkotásaiban. Hírét semminő hatalom se viheti messzebb a világban, mint eredeti és világhódító Génusza. S nincs a kegyeletnek balsama, mely emlékezetét tovább fenntartaná, mint az első ifjuságnak tündéri bírāja és halhatatlan derűje, mellyel a Molnár Ferenc nevet Nemecsek és csapata bearanyozta. Sirjára oda lehetne írni azt, amit a westminsteri székesegyház építőjének sirlapjára véstek, mely a templom hajójának padlatán az építőművész tetemeit takarja: "Si monumentum requiris, circumspice!" Ha emlékéet keresed, tekints körül! Ha Molnár Ferenc emlékéet keresed, tekints művészetének alkotásaira és világraszóló sikerére!

Nem temetni és nem dicsérni jöttem, hanem köszönetet mondani. Hangot adni a Magyar Nemzeti Bizottmány és főképpen a némaságra kárhozott magyar nemzet köszönetének, a nagyvilág művésze előtt, aki a magyarságból vétetett, magyar kulturán táplálkozott, és alkotásával annak a magyar kulturának kin-

csestárát gazdagította, amelyet a világ is magáénak ismer. Ezt a koporsót jelképesen magyar nemzeti színű lepel borítja: a Jókai-lepel, mellyel a szabad magyar nemzet azoknak a fiainak szólt a végső tisztességét megadni, akik művészek és hű magyarok voltak: szépet alkottak és becsülettel szolgálták hazájukat. Molnár Ferenc pedig nemcsak azért szolgált becsülettel szülőhazáját, mert szépet alkotott és magyarul írt, hanem azzal a fényes ráadással is, hogy Géniuszának sugaraival egy sokszor ismeretlen és félreismert, árva nemzetre világított rá a népek színe előtt, s káprázatos sikerekben gazdag pályájával a magyar nemzet jóhírét is öregbítette. Ezért méltó és igazságos, hogy formális mandátum nélkül is, koporsójára letegyem a Magyar Nemzeti Bizottmány koszorúját...